

[Statsministeren.]

Uanset resultatet i så henseende har regeringen imidlertid, under hensyn til at samhandelsvilkårene som helhed overfor England må siges at være forringet, besluttet sig til at anmode den britiske regering om, at handelsforhandlingerne må blive genoptaget snarest muligt, og helst inden nytår. Denne beslutning har i går fået tilslutning fra hovederhvervene og har været forelagt partiernes repræsentanter i det udenrigspolitiske nævn. Hovederhvervenes repræsentanter har erklæret sig indforstået med den af regeringen valgte fremgangsmåde.

Hvilket standpunkt man nu under disse drøftelser agter at indtage fra dansk side og hvilke krav men eventuelt vil fremsætte, kan jeg naturligvis ikke komme nærmere ind på her i salen, allerede af den grund at overvejelserne herom endnu ikke er tilendebragt. Når det er sket, vil regeringen forelægge alle relevante oplysninger herom i det udenrigspolitiske nævn. Hvad angår regeringens overvejelser vedrørende den sidste tids prisudvikling, skal jeg iøvrigt henvise til de bemærkninger, den højtærede handelsminister nu vil fremsætte i sin besvarelse af den af det ærede medlem hr. Anker Lau stillede forespørgsel.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Det ærede medlem hr. Anker Lau spørger mig om mine overvejelser vedrørende landets kulforsyning i anledning af de konsekvenser, Englands forhøjelse af kulprisen medfører. Jeg må svare, at denne forhøjelse kom meget uventet og overraskende for regeringen. Den indtraf få dage efter, at nogle foreløbige dansk-engliske handelsforhandlinger var blevet midlertidigt afsluttet — forhandlinger, under hvilke vi havde fået indtryk af, at der ikke ville blive tale om en sådan forhøjelse. Det drejer sig om en forhøjelse på omkring 10 sh pr. ton dampkul, dog undtaget støvkul og smalls, og 2½ sh for gaskul, hvori mod koksprisen ikke er forhøjet.

Forsøger man at gøre op, hvad denne prisforhøjelse på visse engelske brændselsorter vil blive, kommer man til resultater, der viser, at den vil betyde en fordyrelse på ca. 8 pct. for kul og på ca. 5 pct., hvis vi tager den samlede brændselsimport fra England, og at denne prisforhøjelse, hvis den var gældende for hele kalenderåret 1950, ville koste landet ca. 11 mill. kr.

Som nævnt af den højtærede statsminister har den danske regering imidlertid sendt England en note, hvori vi har givet udtryk for regeringens overraskelse over

og utilfredshed med det, der er sket. Og vi har oplevet det glædelige, at denne note har vakt sympati i England, en sympati, der er kommet til udtryk i det engelske parlament, i engelsk presse og overhovedet i britisk offentlighed.

Vi har fornylig, som statsministeren også nævnte, modtaget et foreløbigt svar på denne note fra England, og det antydes heri, at man fra engelsk side kan tænke sig at gå ind i prisforhandlinger med Danmark vedrørende brændslet, hvorved man helt eller delvis vil redressere de prisstigninger, der her har fundet sted. I konsekvens heraf vil der i næste uge — jeg ville tro allerede på mandag — rejse en dansk delegation til London, som skal forhandle med englænderne om brændselspriserne og indkøbene for 1950.

Vilkåret for at få brændselsprisforhøjelsen ophævet vil formentlig blive, at vi fra dansk side er villige til at indgå en kontrakt om kul- og koksindkøb i England, i hvert fald om kulindkøb for hele 1950. Et sådant tilbud skal vi fra dansk side naturligvis ikke afvise.

På den anden side er det klart, at de forhandlinger, der skal føres nu, kun kan føres under visse betingelser fra dansk side. Vi må vel for det første betinge os, at den stedfundne prisstigning helt og fuldt opvejes ved de indrømmelser, England nu vil give. Vi må forlange i kontrakterne at få indsat en såkaldt benefit of fall clause, det vil sige en klausul, der bestemmer, at såfremt England indenfor kontraktperioden sælger brændsel til andre lande til billigere priser, end vi har kontraheret om, skal vi have tilsvarende prisindrømmelser og ligeså hurtigt som andre lande. Iøvrigt må disse forhandlinger føres under den forudsætning, at hvad der eventuelt måtte blive opnået fra dansk side ved kommende generelle dansk-engliske forhandlinger ikke må præjudiceres gennem de aftaler, der nu måtte blive truffet for brændslets vedkommende.

Nås en ordning efter disse linier — hvad vi altså kan have håb om at nå —, er grundlaget for det ærede medlem hr. Anker Laus forespørgsel jo egentlig faldet bort, og jeg vil tro, at det vil vække tilfredshed både hos det ærede medlem hr. Anker Lau og hos os andre. Men naturligvis kan man spørge: Hvad skal der ske med brændselsforsyningerne, hvis tilfredsstillende kulpriser ikke opnås fra engelsk side? Hertil kan jeg svare, at der naturligvis kan være tale om at omlægge brændselsimporten. Der kunne, som det ærede medlem hr.